

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Kedves Ünneplők!

„Az ünnep a különbözés. Az ünnep a mély és varázsos rendhagyás. (...) Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme. Készülj föl rá, testben és lélekben. S nemcsak a naptárnak van piros betűs napja. Az élet elhoz másféle, láthatatlan ünnepeket is. Ilyenkor felejts el mindent, figyelj az ünnepre.”

Akadémiánk egykori tagja, Márai Sándor gondolatai ezek az ünnepről. Azokról az életet megszínesítő alkalmakról, amelyeket gyermekként általában sokkal mélyebben át tudunk élni, mint az élet problémáival, kisebb-nagyobb napi gondokkal küszködő felnőttként.

Talán nem is tudunk mindig kellő odafigyeléssel ünnepelni. Sokadik alkalommal átélni egy ünnepet néha már-már azt jelenti, hogy a külsőségeket rutinszerűen megteremtjük, de nem vagyunk képesek odaadással örülni annak, aminek pedig nagyon is lehetne.

Örülni annak, hogy vannak napok, amelyek eltérnek a hétköznapoktól. Vannak napok, amikor megállhatunk egy pillanatra, hogy örüljünk annak, amit mindannyian ünnepelni való közös értéknek tartunk.

Itt, az idén 200 éves Magyar Tudományos Akadémián a tudás és az alkotás tisztelete az egyik ilyen közös érték. A megismerés páratlan izgalmát és az új tudományos eredmény megszületését ígérő kutatás iránti szenvedély, amely igazi közösséget kovácsol a tudomány művelőiből. Ennek a tudós társaságnak az erejét az adja, hogy a tudomány iránti elhivatottságban és a tudomány értékeinek tiszteletében hasonló emberekből áll. Ettől válik olyan közösséggé, amelynek tagjaként jó átélni a bicentenárium ünnepi hangulatát.

Kedves Kutatótársak!

Kívánom mindannyiunknak, hogy ezt a hangulatot minél többen és minél többször átélhessük.

Kívánok mindannyiunknak inspiráló, tartalmas és felemelő tudományünnepet!